

Vil EU kollapse indad over flygtningespørgsmålet?

12. juni, 2018 – En ny flygtningekrise forøger spændingerne mellem Italien og EU-partnere, som forværrer den splittelse, der allerede opstod med den nye italienske regerings fødsel og igen på G7-mødet i Quebec. EU-parlamentets præsident Antonio Tajani opfordrede EU-ledere til hurtigt at løse krisen, af frygt for, at »hele EU's struktur er i fare«.

Efter Italiens afvisning af at tage NGO-skibet *Aquarius* ind med over 600 afrikanske flygtninge om bord, indvilgede Spanien i at tage skibet ind, men den spanske regering truer med at sagsøge den italienske regering. Frankrig gik endnu længere med præsident Macron, der anklagede Rom for at være »kynisk« og »uansvarlig«, og med talsmand for hans LREM-parti, parlamentsmedlem Gabriel Attal, der sagde, at den italienske holdning »var til at brække sig over«. Disse udtalelser blev i Rom mødt med påmindelser om Paris' beslutning sidste år om at lukke franske havne på præcis samme måde.

Italien har anklaget sine EU-partnere for at have overladt landet til at konfrontere krisen alene i de forgangne år. EU har pladret om »solidaritet« og »Marshall-plan«, men har foreløbig intet gjort.

Flygtningekrisen er først lige begyndt. Efter flere ugers dårligt vejr og dårlige sejladsforhold, kan skibe nu forlade Libyen, vel vidende, at NGO-skibe krydser tæt på territorialfarvand, parat til at opsamle tusinder af nye flygtninge, som menneskehandlere har været så venlige at sætte til søs. Den såkaldte Tripoli-regering har mistet kontrollen eller gør det med vilje, på trods af de aftaler, penge og udstyr, der blev leveret af Italiens tidligere Gentiloni-regering.

Så, forvent en ny bølge af flygtninge, som vil teste den hårde linje, der er indvarslet af indenrigsminister Matteo Salvini, som, efter den spanske beslutning, kom med den betragtning, at »at hæve stemmen forsigtigt faktisk virker«.

Ny asiatisk alliance former fremtiden: Vil de tåbelige europæere blive ladet tilbage? Helga Zepp-LaRouche i Schiller Institut Internationalt Webcast, 7. juni, 2018

Momentum ligger derfor i Asien, og det er grunden til, at Schiller Instituttet insisterer på, at USA og de europæiske nationer simpelt hen bør alliere sig med de asiatiske lande for at udvikle planeten, overvinde fattigdom, få win-win-samarbejde mellem alle verdens nationer og opbygge et nyt fællesskab, et nyt samfund, for menneskehedens fælles fremtid. Dette ligger så meget inden for rækkevidde, at, hvis blot folk kender til dette Nye Paradigme, der nu vokser meget, meget hurtigt frem, vil de omgående blive optimistiske! Det skyldes udelukkende manglende kendskab til det, der foregår i disse dele af verden, og det er årsagen til pessimisme og til, at mange mennesker ikke kan se nogen måde, hvorpå det kan ændres.

Hvad mener Aarhus Universitet egentlig?

af Hans Schultz fhv. kandidat til Folketings- og Kommunal-valg for Schiller Instituttets Venner, marts 2018 – Lektor emeritus i bioscience fra Aarhus Universitet Per Nørnberg skriver i en kronik i Jyllands-Posten bragt d. 28. februar 2018, at vi grundlæggende set mangler en pest i ny og næ til at reducere verdensbefolkningen med – sikkert lidt ligesom den mørke tidsalder i det 14. århundrede da byldepesten hærgede i Europa. 2,5 mia. mennesker på jorden er, hvad Per Nørnberg stiler efter, hvor andre af lignende overbevisning kan nævne en eller en halv mia. mennesker som deres 'drømmescenarie'.

Med det menneskesyn, der ligger bag denne tankegang, må man jo konkludere, at Adolf Hitler var en våbenfælde for denne 'bæredygtige' verdensorden. Måske med den undtagelse, at Hitler også forårsagede død blandt de forkerte mennesker, såsom europæere og jøder. Per Nørnberg peger nemlig direkte på Afrika som det sted, hvor befolkningen først og fremmest skal reduceres, ud fra hvilket man nødvendigvis må konkludere, at det er udviklingslandene, der er det første mål for reduktion. Altså må disse befolkninger bestå af mennesker af mindre værd end kaukasiske hvide. Dette er en grundtanke bag nazismen, som

Per Nørnberg altså fremturer med.

Per Nørnbergs argumenter er et sammensurium af forskellige emner, som klimaforandring, flygtningeproblemer, biodiversitet – ingen overraskelser her – og meget andet mellem himmel og jord. Fælles for det hele er, at Per Nørnberg ikke viser den mindste indsigt i de dybere detaljer for hver enkelt af de sager, han nævner, men agerer som en elefant, der forsøger sig med broderi.

At ressourcer ikke er begrænsede, og at der findes løsninger på verdens fattigdomsproblemer, optræder ikke i Per Nørnbergs optik. For eksempel har Lake Chad-myndigheden netop holdt en succesrig konference om megaprojektet Transaqua, der handler om at omlede en del af vandet fra tilløbsfloderne til Kongofloden op til Chad-søen beliggende mellem Niger, Nigeria, Cameroun og Chad. Dette viser en vej til, hvordan man faktisk kan forbedre levebetingelserne for nogle af de fattigste mennesker på jorden, fremfor at stigmatisere dem, ved at erklære dem som problemet.

Afrika er ikke overbefolket, men mangler derimod udvikling. Og fattigdom er ikke en naturlig konsekvens af demografi eller lignende, men er politisk kunstigt iscenesat. Netop nu er en historisk udvikling i gang, båret af Kinas Bælte og Vej Initiativ (BRI) også kaldt 'Den Nye Silkevej', som gør det muligt for verdens fattigste befolkninger en gang for alle at gøre op med fortidens åg fra kolonimagterne og befri sig fra århundreders fattigdom.

Men Per Nørnbergs verdensopfattelse kommer af hans grundlæggende menneskesyn. Et menneskesyn han deler med bl.a. prins Philip Mountbatten, medstifter af Verdensnaturfonden, Adolf Hitler, der vidst ikke behøver yderligere introduktion, samt Winston Churchill, der bl.a. stod for den forcerede udsultning af 4 millioner Bengalere i året 1943 alene. Spørgsmålet er så, om Aarhus Universitet som institution også deler Per Nørnbergs syn. Står Connie Hedegaard, formand for

AU's bestyrelse, på linje med dette syn? Og hvad med de andre universiteter her i Danmark?

Link til artikel på Jyllandsposten:

<https://jyllands-posten.dk/debat/kronik/ECE10357910/det-egentlige-problem-er-befolkningsudviklingen/>

Ruslands udenrigsminister Lavrov angriber strategi for regimeskifte

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov fordømte, i en tale til den 37. session af FN's Menneskerettighedsråd og Konferencen for Nedrustning, taktikkerne og strategien bag Vestens politikker i Syrien, som værende intet mindre end særdeles destruktive for befolkningen i landene, hvor disse politikker praktiseres. Først angreb han den udefrakommende manipulation af væbnede grupper, sådan, som det finder sted i Syrien, til geopolitiske formål. »Vi anser det for at være uacceptabelt at opdele terrorister i 'gode' og 'dårlige', især, når dette sker afhængigt af målene eller de finansielle kilder, som ekstremisterne erklærer«, sagde Lavrov. »Rusland vil fortsat konsekvent bekæmpe den forbryderiske praksis af sådanne dobbelte standarder, endda ved at yde assistance til den syriske hær for endegyldigt at fjerne terrortruslen ved dens rod«, iflg. TASS.

Lavrov beskrev som ekstremt farligt, forsøg på at bruge krænkelser af menneskerettigheder til at retfærdiggøre militære eventyr, der tilsigter regimeskifte, og mindede om bemærkninger fra pave Frans, der sagde, at det er umuligt at bekæmpe ondt med ondt. »Uanset, hvilken holdning, der måtte

være over for Saddam Hussein og Muammar Gaddafi, så lad dem, der væltede dem, besvare et simpelt spørgsmål, nemlig, om den ulovlige intervention lettede folks lidelser; beskyttede det den vigtigste af alle menneskerettigheder – nemlig retten til livet? Svaret er indlysende«, påpegede Lavrov.

»Aldrig i menneskets historie har den overlagte ødelæggelse af stater været til gavn for almindelige mennesker«, understregede han. »Tværtimod, det har altid bragt humanitære katastrofer med sig for civilbefolkningen. Det har ligeledes været årsagen til hidtil usete bølger af illegal migration, der er fejet ind over Europa, og et ligeledes uhørt opsving i terrorisme og forfølgelse af kristne og mennesker tilhørende andre religioner.«

Foto: Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov taler i FN's Menneskerettighedsråd, Genève, Schweiz, den 28. feb., 2018.

Schiller Instituttets Specialrapport: Introduktion: Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika; en vision for en økonomisk renæssance

Vi introducerer her Schiller Instituttets nye, danske specialrapport, "Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og

Afrika; en vision for en økonomisk renæssance”, som er en grundig indføring i den 246 sider lange, engelske rapport, af rapportens forfattere, Hussein Askary og Jason Ross.

Glød dig til en optimistisk og konstruktiv løsning på det forfærdelige fattigdoms- og underudviklingsproblem, som denne verdensdel er så hårdt ramt af, og, som Helga Zepp-LaRouche så ofte har nævnt, den eneste humane og retfærdige løsning på det umenneskelige flygtningeproblem, der nu også har ramt Europa.

Download (PDF, Unknown)

Vil den Europæiske Union stadig eksistere i 2018?

16. dec., 2017 – Den dybe uenighed og disharmoni, der kom frem på det netop afsluttede EU-topmøde i Bruxelles 14.-15. dec., rejser tvivl med hensyn til, om denne union vil overleve i den nærmeste fremtid. EU-kommissionspræsident Jean Claude-Junckers plan om en stor reform af unionen var ikke engang på dagsordenen på dette topmøde. Hans anden plan for at vedtage en ny immigrationsregel frem til juli 2018, for at tackle strømmen af flygtninge, der kommer til Europa, bakkes ikke op af Polen, den Tjekkiske Republik og Ungarn, der ikke accepterer Bruxelles' plan for fordeling af flygtninge via et kvotesystem mellem medlemsstaterne. I stedet afviser disse tre lande fortsat at tage flygtninge ind og foretrækker, sammen med Slovakiet, at betale Italien €36 million for at tackle »administration« af flygtningelejre i Libyen. Spørgsmål med relation til Brexit, såvel som også spørgsmålet om sanktioner

mod Rusland, er stadig ikke afgjort blandt medlemsstaterne. Sanktionerne blev af EU forlænget i seks måneder med en stemme fra den fratrædende østrigske kansler Christian Kern, men FPÖ, partneren fra højrefløjen i den nye koalitionsregering i Wien, afviser sanktionerne og har meddelt, det vil nedlægge veto mod dem ved næste anledning.

EU ønsker også straffe Polen for dets afvisning af at tilpasse sine retslige reformer til Bruxelles' tankegang; EU-kommissionen har sat en deadline for forhandlinger med Polen om spørgsmålet til 20. dec., ønsker at stille Warszawa for retten og har endda truet med at suspendere Polens stemmeret i EU. Ungarn, der har sine egne kontroverser med Bruxelles, vil ikke stemme imod Polen, hvilket betyder, at EU-kommissionen ikke kan sanktionere Warszawa, fordi det ikke har opbakning fra alle de andre 26 medlemmers regeringer. Briterne vil heller ikke støtte Bruxelles. Striden med Polen kunne give bagslag mod Bruxelles: Insidere i Warszawa mener, at Polen hellere ville forlade EU end at give efter, så polakkerne kunne være ude af Unionen om to eller tre år.

Dosmerne i Bruxelles ønsker alligevel at gå frem i overensstemmelse med sloganet, som blev fortalt til medierne af en unavngiven, højtplaceret EU-embedsmand: »Lad os reparere taget, mens solen stadig skinner – 2018 vil vise, om alle 27 medlemmer stadig står sammen som én, eller nogen holder sig udenfor.« EU-27 efter Brexit synes ikke at have megen fremtid.

Foto: Storbritanniens premierminister Teresa May og EU-kommissionspræsident Jean-Claude Juncker under topmødet i Bruxelles, 14.-15. dec.

Helga Zepp-LaRouche: Katastrofe i Tyskland – Ikke længere »Europas Sidste bastion for stabilitet«

25. sept. 2017 – Søndagens nationale valg i Tyskland har, som forventet, efterladt nationen i en tilstand af kaos. Begge de traditionelle, førende partier blev knust, mens det tredjestørste parti nu er det nyligt skabte Alternativ for Tyskland (AfD), et højrefløjsparti, der ikke har noget program, og som kom frem gennem at skabe anti-flygtningefrygt. Kansler Merkels CDU-CSU-koalition fik kun 33 % af stemmerne – partiets dårligste resultat siden 1949 – mens SPD, der har været i koalition med Merkel siden 2013-valget, fik kun 20,5 % – deres dårligste resultat siden Bismarck!

Merkel må forsøge at danne en koalitionsregering. SPD havde tidligere fremført, at det ikke vil fortsætte i den nuværende koalition og vil sandsynligvis fastholde denne holdning. De partnere, Merkel sandsynligvis vil gå til, er det Frie Demokratiske Parti (FDP) og de Grønne – to partier med meget forskellige politikker i forhold til Merkel og til hinanden. Selv Merkel indrømmer, at hun sandsynligvis ikke vil danne en regering før ved årets slutning. En nyt, hurtigt valg er en mulighed, men vil sandsynligvis ikke give et andet resultat.

Alt imens AfD ikke er et fascistisk parti, så omfatter det elementer fra den ekstreme højrefløj og racister. Partiet får nu 94 pladser i Forbundsdagen, der har 709 pladser.

Helga Zepp-LaRouche, der opstillede som kanslerkandidat for partiet BüSo, beskrev resultatet som katastrofalt, i

betragtning af, at Tyskland var den sidste, relativt stabile regering i Europa. Hun udstedte følgende erklæring i dag, hvor hun identificerer årsagerne til krisen og de nødvendige løsninger, som BüSo vil forfølge med fornyet ihærdighed:

Efter valget i Tyskland:

Helga Zepp-LaRouche: Tyske vælgere afviser den neoliberale politik

Helga Zepp-LaRouche, kanslerkandidat for Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (BüSo), udgav en kort erklæring den 25. sept. om resultaterne af Forbundsdaysvalget den foregående dag. Her følger en oversættelse:

Det politiske jordskred, der gjorde partiet Alternativ for Tyskland (AfD) til det tredjestørste parti i Tyskland, vinder af delstaten Sachsen og den næststørste styrke i de andre stater i den østlige del af landet, er endnu et udtryk for afvisningen af den neoliberale politik, der førte til Brexit og Hillary Clintons nederlag. Kansler Angela Merkels kommentar om, at CDU/CSU stadig er den stærkeste gruppe i Forbundsdagen, som ingen kunne regere imod, selv om henvend en million vælgere havde vendt det ryggen, viser, at fr. Merkel er lige så uvillig som Hillary Clinton til at indrømme grundene til sit dårlige resultat.

Partierne i den Store Koalition [CDU-SPD] blev straffet for deres neoliberale politik, for Hartz 4 [arbejdsmarkedsreform], for politikken om et budget, der balancerer, og som har drevet en voksende procentdel af befolkningen ud i usikkerhed på trods af rigelige skatteindtægter. Det, der er sket, er præcis det, jeg allerede havde advaret om i Brexit, i Trumps valgsejr og i folkeafstemningen om ændring af den italienske forfatning: denne bølge vil fortsætte, indtil den neoliberale politiks uretfærdigheder er blevet fjernet.

Valgkampens absurditet blev klar i den såkaldte »elefantrunde« [et talkshow med »sværvægter«-kandidaterne]. Efter medierne og de etablerede partiers kandidater havde præsenteret en valgkampagne, der var tom for nogen af de store spørgsmål, forvandlede dette talkshow efter valget til et slagsmål, hvor deltagerne endelig gav deres frustrationer frit løb. Anne Will gjorde det til et princip at udfordre Alexander Gauland [fra AfD] til at indrømme, at AfD kun er imod ting, men ikke har nogen løsninger. Det er selvfølgelig sandt, men der findes heller ingen løsninger i de to store partier eller i de tre andre partier, der nu er kommet i Forbundsdagen.

Elefanten i porcelænsbutikken i denne »elefantrunde« er det nye, overhængende finanssammenbrud, der truer med langt at overgå krakket i 2007/2008. BüSo har til hensigt at øge sine bestræbelser på at implementere, på globalt plan, et Glass/Steagall-bankopdelingssystem som den eneste måde, hvorpå et ukontrolleret kaos kan forhindres, sammen med venligtsindede kræfter i forskellige europæiske nationer og USA.

BüSo vil også optrappe sin kampagne for at få Tyskland og de andre europæiske lande til at tage imod Kinas tilbud om at samarbejde om byggeriet af den Nye Silkevej. Det er den eneste måde, hvorpå man kan udvikle Øst- og Centraleuropas og Balkanlandenes økonomier og industrialisere Mellemøsten og Afrika. At bygge den Nye Silkevej tilbyder den eneste farbare vej til at overvinde årsagerne til bølgen af flygtninge på en human måde. Dette kæmpede BüSo for under valgkampen, og vil fremover kæmpe endnu mere. Og vores politik bliver den fremherskende, på trods af censuren, fordi den er i Tysklands, og hele menneskehedens, interesse.

(originale erklæring på tysk <http://www.bueso.de/node/9315>).

Foto: Presseerklæringer og besvarelse af mediernes spørgsmål efter møde med kansler Angela Merkel, 2. maj, 2017, Sotji, Rusland.

Valg i Tyskland: Tysklands fremtid er den Nye Silkevej. Uddrag af BüSo's valgprogram

Kære Vælger,

Mener du, at ideer er vigtige? Så er BüSo det rigtige parti for dig! For BüSo adskiller sig frem for alt fra andre partier derved, at vi forandrer verdenshistorien ved hjælp af ideer og ikke, gennem 'de små skridts politik', pragmatisk forsøger at opretholde en verdensorden, der muliggør en udvidelse af privilegier for en lille elite og til gengæld berøver flertallet af menneskeheden et fremtidsperspektiv. Det program, som vi i 1991 foreslog som respons på Sovjetunionens opløsning, nemlig den økonomiske integration af Eurasien gennem den Eurasiske Landbro – en Ny Silkevej – som kernen i en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, er nu i færd med at blive virkeliggjort af Kina og yderligere 110 nationer, altså flertallet af menneskeheden. Det, vi dengang udviklede som et udkast til en fredsorden for det 21. århundrede, og som vi i de 26. år, der er gået siden da, har præsenteret på hundreder af konferencer og seminarer i hele verden, er nu, i de seneste fire år, siden den kinesiske præsident Xi Jinping i september 2013 satte den Nye Silkevej på dagsordenen, med en fantastisk dynamik vokset til at blive en helt ny model for verdensøkonomien.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp LaRouche opfordrer tyskerne: Smid ikke jeres stemme ud på partier, der ikke har menneskehedens interesse på sinde

✘ 16. sept., 2017 – Selv om der finder tektoniske forandringer sted i verden i dag, ville man aldrig gætte det ud fra de temaer, som de store partier i Tyskland rejser i opløbet til forbundsdagsvalget den 24. sept. En slående undtagelse til denne fornægtelse af virkeligheden er Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritets (BüSo) kampagne, med Helga Zepp-LaRouche som formand, under sloganet, »Tyskland må tilslutte sig den Nye Silkevej«. Valget finder sted søndag, den 24. sept.

I en appel til vælgerne, udstedt den 15. sept., identificerer Zepp-LaRouche klart mulighederne. De kan »smide deres stemmer ud« ved at vælge et parti, der har støttet den nuværende verdensorden med sine interventionskrige – og den flygtningekrise, disse krige har skabt – og det voksende svælg mellem rig og fattig, skriver hun, og som ikke er lykkedes med at rette op på de fejltagelser, der førte til finanskrisen i 2008, og som har ført til et endnu mere dramatisk finanssammenbrud i dag.

Men, advarer Zepp-LaRouche, de vil også spille deres stemmer, hvis de vælger et parti, der kritiserer de etablerede partier,

men ikke tilbyder en løsning.

Alternativt »kan De vælge et parti, der ikke alene har en vision for en bedre fremtid for menneskeheden, men også har organiseret kræfter i hele verden og etableret relationer, der kan få denne vision til at blive til virkelighed – Borgerretsbevægelsen Solidaritet (BüSo)«.

I sin appel henviser Zepp-LaRouche til BüSos årtier lange kamp for en retfærdig, økonomisk verdensorden, som senere blev sat på verdensdagsordenen af Kinas Nye Silkevej, eller Bælte & Vej Initiativet.

»BüSo er forpligtet over for at bringe Tyskland fuldt og helt ind i et samarbejde med dette initiativ, og til, sammen med Kina, Rusland og andre lande, at udvikle økonomisk de lande, der er blevet ødelagt af de nytteløse krige i Mellemøsten og Afrika.«

Samarbejdet i den Nye Silkevej ville ikke alene være med til at løse flygtningekrisen, fortsætter Helga Zepp-LaRouche, men er også i den tyske Mittelstands interesse, eftersom det ville skabe mange produktive jobs og mindske arbejdsløshed, især for unge mennesker.

Desuden er *»en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden den eneste måde at sikre varig verdensfred«* i en tidsalder med atomar krigsførelse.

Helga talte polemisk til vælgerne og sagde, at, hvis de hidtil kun har hørt misinformation eller bagvaskelse om BüSo, skyldes det, at det transatlantiske establishment er *»stiv af skræk over, at perspektivet om den Nye Silkevej er meget mere attraktivt end status quo«*.

Måden, hvorpå mainstreammedierne har behandlet BüSo i denne kampagne – og derudover enhver, der udfordrer EU-bureaukratiet eller Wall Streets og City of Londons interesser – rejser mange tvivl, bemærker Zepp-LaRouche, om, hvor meget

pressefrihed, demokrati og menneskerettigheder, der egentlig »er tilladt i vores land«.

Efter en gennemgang af hovedpunkterne i BüSos program, konkluderer Helga Zepp-LaRouche:

»Jeres stemme tæller. Smid den ikke ud, men investér den i fremtiden. Stem på BüSo.«

Foto: Helga Zepp-LaRouche taler til en vælgermødeforsamling. I baggrunden BüSos valgplakat, med det eurasiske udsnit af Verdenslandbroen og maglevtog, og BüSos valgslogan, »Tysklands fremtid er den Nye Silkevej«.

BüSo-valgkampagne i Tyskland: Helga Zepp-LaRouche interviewes af 'Junge Welt': »Den Nye Silkevej var vores idé«

12. sept., 2017 – Med denne provokerende titel midt i den aktuelle debat om Kinas Nye Silkevej i den tyske valgkampagne, udgiver avisen Junge Welt i sin udgave af 13. sept. et interview med BüSo-lederen Helga Zepp-LaRouche (der opstiller til kanslerposten i Berlin-kredsen).

»Bürgerrechtsbewegung Solidarität definerer sin rolle anderledes end andre små partier«, lyder avisens headline-kicker.

På spørgsmålet om, hvad BüSo står for, svarer Zepp-LaRouche:

»Vi ønsker et nyt paradigme i politik – væk fra geopolitik, og frem til menneskehedens fælles mål. Vi mener, at en fortsættelse af geopolitik i sig bærer faren for en konfrontation med Rusland og Kina. Det er én af grundene til, at vi støtter præsident Xi Jinpings initiativ for skabelse af en Ny Silkevej på basis af win-win-samarbejde blandt alle verdens nationer.«

»Men 'atlanticister' ville opponere, at dette lyder som en Eurasisk Union!«, indskyder interviewer, idet han her citerer denne, den mest kontroversielle »russiske« idé.

»Det går langt ud over dette«, svarer hun. »Denne nye model for økonomisk samarbejde er blevet vedtaget i Latinamerika, og frem for alt, i Afrika. Det sprænger selvsagt grænserne for en Eurasisk Union. I denne udvikling af Afrika ser vi en enestående chance for at løse flygtningekrisen på et humant grundlag: Vi besejrer langt om længe konsekvenserne af kolonialisme og IMF's betingelsespolitik, der er vedhæftet tildeling af kredit, og som fulgte efter kolonialismen. Udelukkende kun udvikling af infrastruktur vil skabe forudsætningerne for en reel udvikling af hele kontinentet.«

Efter flere spørgsmål med relation til den tyske debat i valgkampen – flygtningekrisen, spørgsmål om skatter og beskæftigelsessituationen, samt uddannelse – stiller Junge Welt spørgsmålet, »Hvor realistisk mener du, det er, at dine ideer vil blive vedtaget?«

»Visionen om den Nye Silkevej var vores idé, en plan for en fredelig verden i det 21. århundrede. Vi har arbejdet på det i 26 år, og den kinesiske regering anerkender fuldt ud vores andel i dette perspektiv. Vi fremstilles på en meget mere fair måde i pressen dér, end i mainstreampressen her. Vi er således et parti, der opererer på et fuldstændig andet plan end andre såkaldte 'små partier'. Og jeg håber, at dette også vil give sig udslag i stemmer.«

»Er du opdraget som socialist?«, forsøger interviewereren.

»Jeg er opdraget som humanist, som en verdensborger«, konkluderer Helga Zepp-LaRouche.

(Redaktionens bemærkning: Jeg har ikke kunnet se ovenstående artikel udgivet i Junge Welts online-udgave af 13. sept. Søg de følgende dage: <https://www.jungewelt.de/aktuell/>)

15/9:

Ovenstående interview, vi har rapporteret om, blev alligevel ikke fjernet fra 'Junge Welts' trykte udgave, se pdf. Den er dog fortsat ikke opslået på deres online-udgave. (Red.)

Download (PDF, Unknown)

Foto: Helga Zepp-LaRouche i [BüSo's valgspot](#). Se den her (dansk tekst).

**Valg i Tyskland:
Udvikling af Mellemøsten og
Afrika
er den eneste menneskelige
løsning
på flygtningekrisen.**

Af Helga Zepp-LaRouche

28. august, 2017 – Der er ingen, der ved, hvor mange mennesker, der i det forgangne år er druknet i Middelhavet eller er døde af tørst i Sahara – titusinder, måske flere. Arten og måden, hvorpå EU behandler flygtningekrisen, opfattes i hele verden som Europas moralske sår. Pave Frans har ret, når han sammenligner interneringslejrene for flygtninge med koncentrationslejre.

Men forslagene fra de andre partier, der deltager i Forbundsdaysvalget, reflekterer hele spektret af fremmedfjendtlig populisme, helt til de absurde forslag som skabelse af alternative arbejdspladser for menneskehandlerne. Forslagene rækker over afskærmning af EU's ydre grænser, »solidarisk« fordeling af flygtninge i EU, forsyning af den libyske kystvagt med »det nødvendige udstyr«, udskiftning af de libyske interneringslejre med FN-ledede lejre til legal indvandring for flygtninge med gode erhvervskvalifikationer, varslingsystemer til tidlig opdagelse af potentielle flygtninge osv. De reflekterer alle den udtalte antagelse, at Afrika i al evighed vil forblive i en tilstand af underudvikling.

BüSo og Schiller Instituttet har længe foreslået en helt anden politik: et reelt, økonomisk infrastruktur- og opbygningsprogram for hele det afrikanske kontinent. Vi udgår fra det perspektiv, at fattigdom og underudvikling i Afrika – resultatet af århundreders kolonipolitik og, i de seneste årtier, af IMF's betingelsespolitik – kan overvindes for altid gennem et integreret infrastrukturprogram, gennem industrialisering og gennem udvikling af et moderne landbrug.

Til dette formål har vi udarbejdet en rapport med titlen, *Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen*. Et centralt projekt i dette udviklingsprogram, Transaqua-projektet, bliver nu realiseret i samarbejde mellem Kina og Italien. Transaqua

bliver det største infrastrukturprojekt i Afrika, hvor ikke-udnyttet vand fra Congoflodens bifloder i 500 meters højde over havoverfladen føres til Tchadsøen gennem et system af floder og kanaler. Gennem dette projekt bliver tolv afrikanske stater forsynet med et system med intern sejlads, elektricitet fra vandkraftværker og anlæg til kunstig vanding af landbrugsjorder, og Tchadsøen, der er indtørret til blot 10 % af sin tidligere vandmængde, bliver igen opfyldt. Dette projekt vil betyde en kvalitativ betydelig forbedring af levestandarden for 40 millioner mennesker

Vi appellerer til de europæiske regeringer om at skabe de rammebetingelser, der gør det muligt for mellemstore og andre firmaer at deltage i investeringer i byggeriet af Transaqua og de andre infrastrukturprojekter, vi har foreslået, og som hermed vil skabe produktive arbejdspladser til mange hundrede millioner mennesker i Afrika. Kina har, med byggeri af jernbaner, industriparker, vandkraftværker osv. allerede sørget for, at mennesker i Afrika for første gang har et berettiget håb om at overvinde fattigdom og underudvikling. Hvis Den Nye Silkevej bliver bygget i hele Afrika, kan Afrika endda i løbet af de næste årtier overgå Kinas økonomiske mirakel!

BüSo er det parti i Tyskland, der ikke blot har ideerne, men som også kan virkeliggøre dem. [Artiklen om vores arbejde igennem årtierne i People's Daily](#) bør læses af alle, der vil være med til at overvinde flygtningekrisen.

Stem på BüSo-partiet, hvis De er interesseret i virkelige løsninger!

Redaktionens bemærkninger:

Helga Zepp-LaRouche, der i Danmark er mest kendt som stifter og præsident af det internationale Schiller Institut, er også formand for det tyske parti, BüSo, (Bürgerrechtsbewegung

Solidarität, Borgerretsbevægelsen Solidaritet), og hun er spidskandidat til kanslerposten i Berlin-kredsen til forbundsvalget, der finder sted den 24. september. Læsere, der er specielt interesseret i det tyske valg, kan holde sig løbende informeret på [BüSo's valgportal](#) på BüSo's hjemmeside. EIR's 384-sider lange rapport *Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen* er nu også udgivet på tysk – interesserede bedes henvende sig til vores kontor. (Kan også købes som pdf for €35).

[Se en udførlig introduktion på dansk, ved Helga Zepp-LaRouche.](#)

Se også Helgas video-valgspot:

**FN-organisation: 600.000
syriske flygtninge er vendt
hjem;
russisk forsvarsminister
Shoigu opfordrer til hjælp
til hjemvendte**

14. aug., 2017 – Den Internationale Flygtningeorganisation (IOM), FN's Flygtningeorganisation og andre partnerorganisationer har beregnet, at 602.759 syrere, der var fordrevne pga. krigen, vendte hjem mellem januar og juli 2017.

Dette skal sammenlignes med 685.662 i hele 2016. Af de hjemvendte i 2017 havde 84 % været internt fordrevne; 16 % vendte hjem fra udlandet, primært Tyrkiet, med et mindre antal, der vendte hjem fra Libanon, Jordan og Irak. Det skønnes, at 67 % af de hjemvendte, vendte tilbage til Aleppo-provinsen, af hvilken en stor del nu er under regeringskontrol.

Ifølge offentliggørelsen fra IOM er de hjemvendtes adgang til mad og husholdningsartikler god, men adgang til vand og sundhedsydelser er »faretruende lav, idet landets infrastruktur er blevet svært beskadiget af konflikten«.

IOM bemærker også, at, alt imens antallet af hjemvendte stiger, så er antallet af fordrevne pga. konflikten fortsat højt, med skønsmæssigt 808.661 i alt fra januar til juli. Flere end seks millioner mennesker er fortsat internt fordrevne i Syrien.

Den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu opfordrede i et interview, der blev sendt den 13. august på Rossiya 24-Tv, internationale hjælpeorganisationer til at yde hjælp til syriske civile.

»I dag siger vi: 'Send [hjælpen] til deeskaleringszonerne, alt er åbent der. Hvis I ikke kan transportere, gør vi det for jer.' Men vi kan ikke være både mor og far. Der bør således selvfølgelig komme hjælp fra humanitære organisationer, fra FN-organisationen«, sagde han, rapporterer TASS. Fælles arbejde mellem Rusland og internationale organisationer vil være til fordel for en stabilisering af situationen omkring flygtninge, fortsatte han. »Længere fremme ville flygtninge vende hjem, først fra internt i Syrien, og dernæst fra andre regioner«, tilføjede han.

Foto: Fordrevne syrere vender i stort tal tilbage til provinsen Aleppo; al infrastruktur er svært beskadiget, og der er behov for hjælp.

Den gode og den dårlige regering og borgernes tro på fremtiden.

Af Helga Zepp-LaRouche

Den kamp, der netop nu udspilles i USA mellem på den ene side denne »u-hellige alliance« og de efterretningstjenester, der stammer tilbage fra Bush/Obama-perioden, og på den anden side, en patriotisk gruppering af 'whistleblowers' og Trumps vælgerskare, er ikke et internt, amerikansk anliggende – det er af højeste, strategiske betydning. Hvis de neokonservative får overtaget, er der redt op til en global krig mod Rusland og Kina. Men, hvis det på en anden side gennem efterforskning kan bevises, at hele narrativen om Trumps angivelige »aftalte spil« med Rusland er en »Brennan-operation« sådan, som den ansete journalist Seymour Hersh understreger, så står det amerikanske samfund foran en katarsis, en renselsesproces, der kan sammenlignes med den anden amerikanske revolution. For, det virkelige »aftalte spil« består nemlig ikke mellem Trump og Putin, men derimod i briternes og amerikanske efterretningstjenesters nøjagtigt verificerbare manipulationer i forsøget på at gennemføre et kup mod den valgte, amerikanske præsident.

Download (PDF, Unknown)

USA-RUSLAND-KINA SAMARBEJDE OM ET NYT PARADIGME. Nyhedsorientering juli 2017

Som mange deltagere i og iagttagere af verdensbegivenhederne for længst har opdaget, så er størstedelen af de gængse nyheder »fake news«, der primært har til formål at aflede opmærksomheden fra de store problemer, som verden står overfor, og frem for alt de løsninger, der findes til dem: Det nye paradigme, som LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet har kæmpet for i næsten et halvt århundrede, og som Kina med russisk og international opbakning har præsenteret som Bælte & Vej Initiativet. Med Trumps succesrige møde med Putin ved G20-topmødet i Hamborg er muligheden for en aktiv amerikansk deltagelse i dette russisk-kinesiske samarbejde for fred ved at blive en reel mulighed. Den manglende dækning af disse revolutionerende begivenheder kan dette nyhedsbrev forhåbentlig være med til at råde bod på – inklusiv nyheden om den danske støtte til Bælte & Vej Initiativet, som Karen Ellemann udtrykte på statsministerens vegne (se bagsiden) ved den historiske konference i Beijing den 14.- 15. maj, og som de danske medier har forbigået i tavshed.

Download (PDF, Unknown)

Vi venter spændt – Vær forberedt på store ting forude

Leder fra LaRouche PAC, 5. juli, 2017 – Der er en fornemmelse af, at verden 'venter i spænding' lige nu, i forventning om de begivenheder, der vil finde sted under Gruppen af 20's møde i Hamborg, Tyskland, den 7.-8. juli. Det er bestemt ikke, fordi der er grund til at antage, at et mirakel vil falde ned fra himlen og redde dagen. Sandsynligheden taler for en formel overtapetsering af rådne splinter og politikker. Men personer og kræfter er i gang for at fremtvinge en forandring til det gode.

Der er ingen tid at spille; farerne er store. Som den russiske præsident Vladimir Putin for nylig sagde under Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum, »vi må ikke – har ikke ret til at – spille vores tid og indsats på skænderier, fejder og geopolitiske lege«. Dette blev citeret sidste fredag af den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov ved et arrangement i Moskva (Primakov-forum), hvor han sagde: »Det, vi har brug for, er vise og afbalancerede fremgangsmåder ...«

Netop nu haster dette med hensyn til situation med Nordkorea, hvor FN's Sikkerhedsråd skal mødes i dag under Kinas formandskab. Den kinesiske præsident Xi Jinping og Putin påbød i går deres udenrigsministre at udstede en politisk erklæring om, hvad man skulle gøre med henblik på en god løsning.

Præsident Xi gør sin del i nedtællingen til Gruppen af 20. I Tyskland udgav han den 4. juli en artikel, der kom i mainstreammedierne, med titlen, »At gøre verden til et bedre sted«. Dette skete forud for hans møde med kansler Angela Merkel og andre tyske ledere. Xi erklærede, at »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der for nylig fandt sted

i Beijing, har til formål at fremskynde samspillet mellem udviklingsstrategier og forbundethed« nationerne imellem, og at »det kimer med temaet for dette års Hamborg-topmøde, 'At forme den indbyrdes forbundne verden'. Bælte & Vej Initiativet og G20-samarbejde kunne komplementere og forstærke hinanden ...« Xi sagde, at Kina håber at arbejde sammen med alle parter ved Hamborg-topmødet, for global vækst.

I *Xinhua*s kinesisk-sprogede dækning af den efterfølgende debat i Tyskland over Xis bemærkninger, citeredes Helga Zepp-LaRouche, der blev beskrevet som »formand og stifter af Tysklands kendte tænketank, Schiller Instituttet«. Hun støttede kraftigt Xis bestræbelser for at bygge et »fællesskab for en fælles skæbne«, og hun understregede også betydningen af Bælte & Vej Internationale Samarbejdstopmøde. Desuden sagde Helga Zepp-LaRouche: »Udviklingen af Afrika er et af de vigtige spørgsmål ved G20-topmødet. Kina har i realiteten løst flygtningeproblemet ved kilden, gennem investeringer og byggeri af jernbaner, dæmninger, kraftværker, industriparker og uddannelse af den afrikanske arbejdsstyrke. Hvis Europa vil løse flygtningekrisen på en human måde, bør det blive involveret i 'at bygge hele vejen'«. (Groft oversat fra *Xinhua*-nyhedstelegrammet, der også optræder i Sina, på CGTN og på det kinesiske Forsvarsministeriums site.)

Manglen på handling i ånden fra Bælte & Vej dukker på dramatisk vis op i mange situationer. Se på New York City. Mandag, den 10. juli, starter »Smertens-sommeren«, hvor linjer vil blive taget ud ved Penn Station for at udføre reparationer, der er gået over tiden, men der er ingen overordnet plan for hele området, og heller ingen nødforholdsregler for befolkningen. Samme tid, næste uge, kunne være fuld af kaos, hysteri og lidelse.

Og alligevel har Transportministeriet netop trukket sin repræsentant ud af bestyrelsen for »Gateway-projektet«, et fortjenstfuldt program om byggeri af nye overgange over Hudsonfloden mellem New Jersey og Manhattan. Det foreslåede

statsbudget for 2018 har ligeledes ikke afsat nogen midler til arbejder på Portal Bridge, den eneste overgang over Hackensack-floden, der tager hele den nord-sydgående jernbane fra New Jersey og ind i Manhattan.

Lad os på den internationale scene se på fødevarer-situationen. Den 3. juli udgav FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO) en erklæring om, at den globale hungersnød vokser. Behovet for nødhjælp i Yemen, Nigeria og Sydsudan, samt andre steder, er de alvorligste, siden Anden Verdenskrig.

Den 7. juli, hvor G20 åbner, vil der samtidig være en international konference, med Schiller Institutet som medsponsor, i New York City, om »Mad for Fred: Det nye navn for fred er økonomisk udvikling«, hvor deltagere, inklusive diplomater, landbrugseksperter og repræsentanter for USA's landbrug, vil konferere om løsning af nødsituationer og om at gå frem mod en verden med rigelig mad, og en »fælles udviklings-skæbne«. En erklæring fra en landbrugsorganisations konference lyder: »Vi har ingen idé om de vidunderlige fremskridt, der venter forude, hvis vi kommer ind på sporet med bevidste udviklingspolitikker og kommer væk fra sporet med løgnene om, at vi skal 'have tillid til markeds kræfterne ...'«

Midlerne herfor er for hånden: [LaRouches »Fire Love«](#).

Foto: (photo: Die Bundesregierung/Tybussek)

**Nødsituation omkring
flygtninge i Italien nærer**

spændinger i EU

30. juni, 2017 – En ny bølge af flygtninge rammer nu Italien. Frem til 29. juni var der 25 skibe, der havde bragt 12.000 flygtninge til syditalienske havne i løbet af 48 timer. Så mange som 22 af de 25 skibe var skibe, der blev kørt af NGO, der er berygtede for at »opsamle« rafter med flygtninge i libysk territorialvand. Den italienske regering har officielt taget skridt over for EU og sagt, at det kunne blive tvunget til at lukke sine havne, med mindre andre EU-lande deler byrden med at være vært for disse flygtninge. Indenrigsminister Marco Minniti, der var på vej til USA, beordrede sit fly omkring og fløj tilbage til Rom for at være oven på situationen.

Premierminister Paolo Gentiloni rejste spørgsmålet under det indledende G20-møde i Berlin og bad andre EU-lande om at hjælpe med at modtage disse flygtninge, og fik varme og tomme ord fra alle. »Vi har internationaliserede redningsoperationer, men modtagelse kommer stadig kun fra ét enkelt land. Dette lægger pres på vores land, men vi har et humanitært aspekt og respekt for loven, og dette vil vi bekræfte. Vi overtræder ikke regler, og vi ønske ikke at droppe et humanitært aspekt. Vi er under pres, og vi beder om konkrete bidrag fra europæerne«, fremførte han.

Italienske medier rapporterer en åben respons fra Tysklands Merkel og en tvetydig respons fra Frankrigs Macron. »Vi vil hjælpe Italien, dette er en nødvendighed, som vi kerer os om«, sagde Merkel. Macron sagde, at Frankrig støtter Italien, men »vi hr spørgsmålet om økonomiske flygtninge, som ikke er et nyt spørgsmål: 80 % af emigranter, der når Italien, er økonomiske emigranter. Vi bør ikke blande de to ting sammen.«

Flygtningespørgsmålet var også fremme, om end det ikke dominerede, på mødet, »EU's Fremtid«, den 28. juni i Bruxelles. Lederen af det italienske Lega Nord, gjorde grin

med EU-kommissionspræsident Jean-Claude Junckers erklæring om, at Europa må være rede til at håndtere 250 millioner »klimaflygtninge« i 2050 og sagde: »i Lombardiet i det nordlige Italien har vi i øjeblikket tørke. Vi er også klimaflygtninge. Hr. Juncker bør fortælle os, hvor vi skal tage hen.«

Foto: Norditalien oplever i øjeblikket en tørketilstand. Her, floden Po i 2016.

Helga Zepp-LaRouches tale på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing.

“Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termonuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde

geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.”

Leder fra LaRouche PAC, 15. maj, 2017 – Helga Zepp-LaRouche, stifter og præsident for Schiller Instituttet, deltog i går, på åbningsdagen af Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, Kina, i »Tematisk session om udvekslinger mellem tænketanke«, på panelet med titlen, »Bælt & Vej for fremme af stærk, afbalanceret, inkluderende og bæredygtig, global økonomi«. Her følger hendes indlæg:

Bælt & Vej byder Verdenslandbroen velkommen

I de tre et halvt år, der er gået, siden præsident Xi Jinping annoncerede initiativet i 2013, har der været en åndeløs dynamik i den Nye Silkevej. Bælt & Vej-initiativet har det indlysende potentiale til hurtigt at blive til en Verdenslandbro, der forbinder alle kontinenter gennem infrastruktur, såsom tunneller og broer, og som forstærkes gennem den Maritime Silkevej. Som sådan repræsenterer initiativet en ny form for globalisering, der ikke bestemmes af kriteriet for profitmaksimering for finanssektoren, men derimod af kriteriet for den harmoniske udvikling af alle deltagende lande på basis af win-win-samarbejde.

Det er derfor vigtigt, at man ikke ser på Bælt & Vej-initiativet ud fra en bogholders synspunkt, som fremskriver sit statistiske cost-benefit-synspunkt ind i fremtiden, men at vi derimod tænker på det som en vision om et fællesskab for en fælles fremtid. Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landsbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse

spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termionklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.

Det er åbenlyst, at Verdenslandbroen er ideel for at fuldføre udviklingen af vor planets indlandsområder. Koloniseringen af det nære rum bliver den indlysende, næste fase af den infrastrukturelle åbning af menneskets naturlige levested.

Når man ser på et verdenskort, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men at det kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der, via Central- og Sydamerika, forbinder Ibero-Amerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet. Siden præsident Xi Jinping tilbød præsident Trump, at USA kunne tilslutte sig Bælt & Vej-initiativet, er der nu et praktisk forslag på bordet, hvor USA kan blive en integreret del af Verdenslandbroen. USA's infrastrukturbehov, der er enorme, kunne være en perfekt anledning til at konvertere alle eller en del af de \$1,4 billion, som udgør Kinas beholdning af amerikanske statsobligationer, til sådanne investeringer via en infrastrukturbank. For eksempel har USA virkelig brug for ca. 40.000 mil hurtige jernbaner, hvis de ønsker at være på lige fod med de kinesiske planer om frem til år 2020 at forbinde alle de større byer i Kina via hurtigtog.

Den amerikanske økonomi ville opleve en enorm styrkelse gennem en sådan storstilet infrastrukturinvestering og kunne igen eksportere til det hastigt voksende, kinesiske marked, og når konkurrence først er udskiftet med samarbejde, er mulighederne for joint ventures mellem USA og Kina i tredjelande enorme.

Siden præsident Trump har erklæret, at det er hans plan at genintroducere det Amerikanske Økonomiske System, opfundet og praktiseret af Alexander Hamilton, Henry C. Clay og Abraham Lincoln, og ligeledes genintroducere Franklin D. Roosevelts

Glass/Steagall-lov, er muligheden for en snarlig etablering af en Nationalbank og et statsligt kreditsystem, med det formål at kanalisere kinesiske beholdninger (af amerikanske statsobligationer) over i infrastrukturinvesteringer, nærmere en realitet.

Alt imens flere og flere europæiske nationer, både i og uden for EU, er ved at anerkende BVI's enorme potentiale og giver udtryk for planer om at blive et omdrejningspunkt for eurasisk samarbejde, så har selve EU været reserveret, for at sige det diplomatisk.

Der er imidlertid en enorm udfordring, som gør, at EU-staterne kunne overbevises om at samarbejde med BVI: Det er flygtningekrisen. Den eneste måde, hvorpå dette Europas moralske sår kan heles, er den aktive integration af de europæiske nationer i en storstilet udviklingsplan for hele Afrika, under BVI.

Den nye, positive udsigt til samarbejde mellem USA og Rusland i Syrien om deeskalering og samarbejde mellem de to landes militære styrker, sammen med Astana-processen, stiller nu en stabilisering af hele regionen i sigte. Der eksisterer allerede tilbud fra Kina om at forlænge den Nye Silkevej ind i Sydvestasien.

Den Nye Silkevej må – som oldtidens Silkevej gjorde det – føre til en udveksling af de skønneste udtryk for alle de deltagende landes kultur, hvis den skal lykkes. Den sande betydning af win-win-samarbejde er mere end blot den materielle fordel af infrastruktur- og industriudvikling, men er også den frydefulde opdagelse af andre kulturer og skønheden i deres klassiske musik, poesi og malerkunst og hermed, gennem at lære dem at kende, at styrke vores kærlighed til menneskeheden som helhed.

I opbygningen af Verdenslandbroen vil alle nationer samarbejde om at undersøge, hvordan man anvender lovene for noosfæren med

det formål at etablere levedygtige former for regeringen af os selv. Udvikling af de skabende, intellektuelle evner hos alle mennesker i alle nationer vil give hele menneskeheden en fornemmelse af enhed og formål, som vil gøre vores art virkelig menneskelig. Når vi organiserer vore samfund omkring videnskabelig og kunstnerisk opdagelse, vil vi fuldende vores viden om, hvordan vi uophørligt kan fremme menneskehedens selvudviklingsproces, intellektuelt, moralsk og æstetisk, og vi vil finde vores frihed i nødvendighed – hvor vi gør vores pligt, med lidenskab!

Moskva Sikkerhedskonference – En meget farlig verden

26. april, 2017 – Den VI Moskva Sikkerhedskonference, som varer til og med den 27. april, begyndte i morges med indledende bemærkninger fra den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu og en velkomsthilsen, der blev oplæst, fra præsident Putin. De mange talere præsenterede et skarpt billede af den krisesituation, som menneskeheden står overfor.

Ifølge Forsvarsministeriet deltager flere end 750 gæster, inklusive forsvarsministre, delegationer fra militærafdelinger, eksperter fra 86 lande, så vel som lederskab af FN, OSCE, SCO, CIS og ICRC.

I sine indledende bemærkninger sagde Shoigu, at, alt imens der er en udbredt diskussion om terrorisme, så har man ikke etableret koordineringen af terrorismebekæmpelse, og nødvendige beslutninger for at udrydde det er ikke blevet truffet. Af denne grund, sagde han, vokser flygningestrømmene, og oprørere strømmer med dem, med en

henvisning til terrorhandlinger i hele Europa. Han henviste til de manglende resultater i stabiliseringen af Libyen, hvor national statsdannelse er blevet ødelagt af kollektive indsatser fra Vesten.

Med hensyn til Syrien sagde Shoigu: »Vi anser missilangrebet for at være en åbenlys overtrædelse af Folkeretten. Desuden udgjorde Washingtons handling en livsfare for vores militære personel, der har bekæmpet terrorisme i Syrien. I lyset af sådanne handlinger har vi truffet yderligere forholdsregler for at sikre vore styrkers sikkerhed«, sagde han. Men, fortsatte Shoigu, hvis USA er seriøs mht. at eliminere ISIS, »er vi rede til at støtte deres indsats«, og tilføjede, at det »kun er muligt at ødelægge IS i Syrien gennem alle interesserede landes fælles handlinger«.

Udenrigsminister Sergei Lavrov tilføjede, at angrebet »forværrer de nuværende problemer og udskyder udsigterne til at etablere en bred anti-terrorismefront«, og han sammenlignede den aktuelle situation med de falske efterretninger i 2003 mht. Irak, der førte til landets ødelæggelse og fremkomsten af ISIS, idet han tilføjede, at der nu finder »lignende uforsigtige skridt« sted.

Russerne gentog deres krav om en fuld efterforskning af anklagerne om kemiske våben i Syrien.

Lavrov advarede også om, at deployeringen af USA/NATO missilforsvarssystemer rent faktisk kunne sænke tærsklen for atomkrig: »Antimissil-paraplyen kunne øge illusionen om usårlighed og straffrihed, og føre til fristelsen af at tage ensidige skridt i løsningen af globale og regionale problemer, inklusive reduktion af tærsklen for anvendelse af atomvåben.«

Om Ukraine sagde Lavrov: »Det er desværre krigspartiet, der hersker i Kiev: bevæbnede provokationer fortsætter på kontaktlinjen, hvilket bevises af rapporterne fra OSCE Særlige Overvågningsmission. Blokaden af Donbass forårsager ikke alene

skade på denne region, men også på hele Ukraine.«

Om Korea sagde Lavrov: »Vi er enige i det globale samfunds konsoliderede position om Nordkoreas politik; der er imidlertid ingen tvivl om, at planer om anvendelse af militærmagt, som begynder at komme frem, er fulde af katastrofale konsekvenser for Koreahalvøen og hele Nordøstasien.«

Vogt jer for Soros' humanitære tiltag!

6. feb., 2017 – Lige i rette tid for EU's særlige flygtningetopmøde på Malta den 3. feb., fremlagde det Soros-associerede European Security Initiative – der også var med til at skabe Det Europæiske Råd for Udenrigsrelationer i Bruxelles, finansieret af Soros – en plan for EU-aftaler, med EU-Tyrkiet-aftalen som model, for at nedbringe strømmen af flygtninge fra Afrika. På den ene side skal EU-grænsekontrolagenturet Frontex og dets efterfølger beskytte Europas sydlige grænser og styre, hvor flygtningene bliver landsat – fortrinsvis i Italien og Grækenland. På den anden side må der forhandles om aftaler for at tage flygtningene tilbage med nordafrikanske lande, men også med stater som Gambia og Nigeria, med genplaceringsprogrammer »i stor skala« i samarbejde med FN's Flygtningehøjkommissariat.

Alt dette skal ske for at nedbringe det totale antal flygtninge til 100.000 om året og ville gøre detentionslejrene i Nordafrika overflødige, fremfører ESI i det, der kun rent overfladisk ser ud som et humanitært alternativ til de politikker, der i øjeblikket diskuteres af EU.

Planen, præsenteret af ESI-direktør Gerald Knaus, der også udarbejdede grundlaget for omtalte aftale mellem EU og Tyrkiet, hænger sammen med et andet Soros-projekt ved navn »Humanity Ventures«, som han og firmaet MasterCard netop har præsenteret ved det nylige Davos Økonomiske Verdensforum. Her ville et netværk af NGO'er og lignende tage sig af flygtninge, i samarbejde med MasterCard og hjælpeorganisationer, mht. husly, mad, lægebehandling og lignende. Dette er øjensynligt en »win«-situation for Soros, der ønsker at rekruttere andre selskaber til at deltage, med en indsprøjtning på op til \$500 million; heraf kunne \$50 million gå til Humanity Ventures. Denne flygtninge-catering, der slås op som et alternativ til den nuværende gren for menneskehandel, forventes også at skabe en smuk profit for dem, der deltager i den.

Oxfam **Globale** **Velfærdsrapport:** **de 8 rigeste = de 3,6 mia.** **fattigste**

16. jan., 2017 – Ifølge en netop publiceret rapport fra den britiske NGO, Oxfam, »er svælget mellem de superrige og den fattigste halvdel af den globale befolkning skarpere end tidligere antaget, med blot otte personer, der ejer lige så meget rigdom, som 3,6 mia. mennesker tilsammen«. For et år siden skulle der 62 af verdens rigeste mennesker til at udgøre det samme som halvdelen af planetens befolkning. Disse otte personer omfatter seks amerikanere, en mexicaner og en spanier; alle for nær en enkelt får deres rigdom fra finansaktiviteter eller fra informationsteknologi-sektoren.

Det er sandsynligt, at disse otte personer ikke er blevet så meget rigere, men – som det ses at den uafbrudte tidevandsbølge af flygtninge, der strømmer ind i Europa fra briternes, saudierne og Obamas krige, eller fra det igangværende folkemord i Yemen – så er et udsnit af verden blevet meget fattigere.

Oxfam-rapporten, der har timet sin publikation til at falde samtidigt med den årlige samling af de globale, politiske eliter og forretningseliter i Davos, Schweiz, dokumenterer virkningerne i den virkelige verden af imperiepolitikken med »langvarige krige«.

»Ifølge Forbes-listen«, siger rapporten, »er grundlæggeren af Microsoft, Gates, den rigeste person, med en nettoværdi på \$75 mia. De andre er, efter rangfølge, Amancio Ortega, den spanske grundlægger af modehuset Inditex, finansmanden Warren Buffett, den mexicanske forretningsmagnat Carlos Slim Helu, Amazon-bossen Jeff Bezos, Facebook-skaber Mark Zuckerberg, Oracles Larry Ellison og Bloomberg, New Yorks tidligere borgmester.«

Oxfam rapporterede ligeledes, at indtægterne for verdens 10 største selskaber overstiger de samlede indtægter for 180 nationer.

Dette er frugterne af det gamle paradigme, der nu bliver afvist i nationale valg og erstattet af BRIKS-paradigmet med udvikling gennem Den Nye Silkevej.

Foto: Citat af Mahatma Gandhi: 'Fattigdom er den værste form for vold'.

Til refleksion.

Tysklands fremtid ligger i den Nye Silkevej!

Af Helga Zepp-LaRouche

Tyskland må forpligte sig til denne politik for fred i det 21. århundrede, et totalt nyt paradigme, der erstatter geopolitik med menneskehedens fælles interesse, og Tyskland må aktivt blive en del af et reelt »fællesskab for en fælles skæbne«, som Xi Jinping udtrykker det.

Tyskland må også yde et vigtigt bidrag til en dialog mellem kulturer, der må ledsage denne nye, økonomiske verdensorden, hvis vore bestræbelser skal krones med held. Vi har i Tyskland en rig arv af humanistisk filosofi og klassisk kultur, som på forunderlig vis finder genklang i andre kulturers højdepunkter. Kun, hvis vi genopliver alle nationers bedste, kulturelle udtryk og bringer hinanden ind i en levende dialog, vil vi være i stand til at overvinde den nuværende civilisationskrise.

Leder fra BüSo, 26. nov., 2016 – Heinrich Heines berømte overvejelse springer i erindring: 'Når jeg tænker på Tyskland om natten ... ' I sandhed, hvilken retning har kursen i Tyskland, eller rettere sagt: Hvor er Tyskland ved at drive hen? Det faktum, at Angela Merkel stiller op til en fjerde embedsperiode, er ikke betryggende. I modsætning til det indtryk, hun forsøger at skabe, er yderligere fire år med en Merkel-regering ikke et løfte om stabilitet, men om det modsatte.

Både Brexit i Storbritannien og valget af Donald Trump i USA er udtryk for en afvisning af hele paradigmet med neoliberal »globalisering«, der blot er et synonym for det anglo-amerikanske imperium. Denne 'globalisering' har ført til forarmelse af voksende dele af befolkningen til fordel for

finansoligarkiet, i alle lande, der har været underkastet reglerne for neoliberal monetarisme. Denne 'globalisering' – dvs., City of Londons og Wall Streets krav om unipolær overhøjhed over verden – er ansvarlig for en hel række krige, baseret på løgne, fra Afghanistan til Irak, Libyen, Syrien og Yemen, og som har forårsaget flygtningekatastrofen. 'Globalisering' betyder også farvede revolutioner, som er en politik for regimeskift mod demokratisk valgte regeringer, såsom i Ukraine; det betyder en NATO- og EU-politik for udvidelse mod øst og inddæmning, og det ville sandsynligvis, snarere før end siden, have bragt os ind i en global konfrontation med Rusland og Kina under en Hillary Clinton-administration.

Kansler Merkel og den chokerede [forsvarsminister]Ursula von der Leyen repræsenterer dette taber-paradigme, og tanken om endnu fire år – uden en ny politik og absolut uden nogen som helst vision for fremtiden – betyder ikke stabilitet, men derimod voksende politisk splittelse i Tyskland og disintegrationen af et EU i oprør. Med den næste, finansielle krise, der med sikkerhed vil komme, vil Merkel-Schäuble-regeringen med sikkerhed atter engang påtvinge borgerne omkostningerne herfor, og, ved at gøre dette, risikere kaos. Skrøbeligheden i den afskyelige flygtningeaftale med Tyrkiets Erdogan og diverse regeringer i Afrika er et løfte om, at det kun er et spørgsmål om tid, før denne krise atter eksploderer.

Merkel repræsenterer dette paradigme, der uafvendeligt er i færd med at synke. Præcis ligesom 304 medlemmer af det Europæiske Parlament, som netop har vedtaget en resolution, der anklager Rusland for at føre massiv anti-europæisk propaganda, så støtter hun en EU- og NATO-politik, som gør netop det, de anklager Rusland for at gøre. Vi må én gang for alle sætte en stopper for den Kolde Krigs tankegang.

Den næste amerikanske præsident har allerede sagt, at han ønsker at forbedre relationerne med Rusland og Kina og har i denne hensigt allerede ført samtaler med den russiske

præsident Putin og den kinesiske præsident Xi. Trump har endda signaleret, at USA gerne vil være med i AIIB og samarbejde med Kinas Silkevejspolitik.

I løbet af kun tre år er Kinas Silkevejsinitiativ blevet historiens største program for infrastruktur og økonomisk vækst, tolv gange så stort som Marshallplanen, hvis man måler i nutidige dollars. Halvfjerds nationer samarbejder om det, samt flere end 30 internationale institutioner. Kina har alene 1,4 bio. euro i investeringer; 4.4 mia. mennesker har allerede fordel af en utroligt mangefacetteret vifte af dem – højhastighedsjernbaner, skabelse og distribuering af energi, vandstyringsprojekter, nye videnskabsbyer, grundforskning, innovation, fælles rumforskning osv. Xi Jinping har tilbudt samarbejde med den Nye Silkevej til alle lande på Jorden på basis af »win-win«-samarbejde. Flere og flere lande svinger over i dette nye paradigme, der, i stedet for et nulsumsspil, er med til at overvinde fattigdom og underudvikling, til alles fælles fordel.

Slut jer til mig i denne kamp

I mere end 25 år har jeg ført kampagne for programmet med at bygge den Nye Silkevej, et program, som jeg sammen med min mand Lyndon LaRouche for første gang foreslog som respons på [Berlin]Murens fald og Sovjetunionens opløsning. Vi har fremlagt dette koncept på hundreder af konferencer og seminarer i hele verden siden da, og nu er det flertallet af menneskehedens politik. Med jeres hjælp kan vi nu sætte dette program på Tysklands dagsorden – et program, der især ville komme *Mittelstand* (små og mellemstore virksomheder) til gode, og på basis af hvilket mange produktive jobs ville blive skabt.

For at skabe et reelt perspektiv og alternativ for Tyskland, har vi ikke brug for et AfD (partiet Alternativ for Tyskland), som ikke har nogen løsninger at tilbyde; men sammen med mig

kan man sætte samarbejde med USA, Rusland og Kina på dagsordenen, et samarbejde omkring byggeriet af den Nye Silkevej. Kun gennem et sådant samarbejde kan vi udvikle Mellemøsten og Afrika med en Ny Silkevejs-Marshallplan, og således løse flygtningekrisen på en human måde. Desuden er det netop, hvad general Michael Flynn, Trumps nye nationale sikkerhedsrådgiver, allerede i april, 2015, krævede.

Tyskland må forpligte sig til denne politik for fred i det 21. århundrede, et totalt nyt paradigme, der erstatter geopolitik med menneskehedens fælles interesse, og Tyskland må aktivt blive en del af et reelt »fællesskab for en fælles skæbne«, som Xi Jinping udtrykker det.

Tyskland må også yde et vigtigt bidrag til en dialog mellem kulturer, der må ledsage denne nye, økonomiske verdensorden, hvis vore bestræbelser skal krones med held. Vi har i Tyskland en rig arv af humanistisk filosofi og klassisk kultur, som på forunderlig vis finder genklang i andre kulturers højdepunkter. Kun, hvis vi genopliver alle nationers bedste, kulturelle udtryk og bringer hinanden ind i en levende dialog, vil vi være i stand til at overvinde den nuværende civilisationskrise.

Slut jer til mig i kampen for at sikre, at denne ekstraordinære chance gribes i Tyskland, og til fordel for Tyskland – en chance for at samarbejde med den nye, samarbejdsparate administration i USA, og med det økonomiske alternativ, der ligger i dynamikken med den Nye Silkevej. Hvis I gør dette med beslutsomhed, kan Tyskland atter blive 'en nation af digtere, tænkere og opfindere', og de fremtidige generationer vil atter opleve fremgang.

* * *

Jeg støtter denne appel: »Tysklands fremtid ligger i den Nye Silkevej!« med min nedenstående underskrift, og jeg vil hjælpe med at cirkulere den.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping (i midten) besøger havnen i Duisburg, Tyskland, 29. maj, 2014. [Photo/Xinhua]

Italien afviser EU's budgetkrav – Mennesker kommer først!

30. okt., 2016 – Den italienske finansminister Gian Carlo Padoan har i et brev til EU-kommissionen forklaret, at Italien ikke vil ændre sin budgetplan. Forskellen mellem, hvad Italien har brug for, og så det, EU vil tillade, skulle være €5 mia.

Italien vil bruge €3,5 mia. på assistance til flygtninge og deres integration. EU tillader €0.5 mia. Italien vil bruge €4,8 mia. til jordskælvsnødhjælp, genopbygning og forebyggelse. EU tillader kun €2,8 mia., til nødhjælp og genopbygning, men tillader ikke finansiering af forebyggelse.

Med hensyn til flygtninge pointerer Padoans brev skarpt, at Italien gør »en ekstraordinær indsats på vegne af den Europæiske Union« og betaler også omkostningerne for andre landes afvisning af at genplacere flygtninge. Premierminister Matteo Renzi havde direkte angrebet Ungarn i en udtalelse i går, hvor han sagde, at Italien er en EU-nettobetaler, mens Ungarn er en EU-nettomodtager. Hvis Ungarn nægter at rette sig efter EU's Schengen-regler (visafri) og regler om genplacering, vil Italien måske nedlægge veto mod det næste EU-budget.

Renzi besøgte i går jordskælvsområderne, der blev ramt den 26. okt., og annoncerede en omgående nødhjælp på €40 million. Der er flere end 5.000 hjemløse, som vil blive flyttet til hoteller på kysten, mens oprydningsarbejdet og genbygningen finder sted. Iflg. nyhederne har endnu et styrke 6,6 jordskælv fundet sted i området den 30. okt.

Europa: Nye flygtninge oversvømmer Italien, mens italienere emigrerer i søgen efter arbejde

7. oktober, 2016 – Flere end 11.000 afrikanske flygtninge blev på to dage reddet i Middelhavet af skibe, der blev koordineret af den italienske flåde. Disse flygtninge blev bragt til syditalienske havne, hvor faciliteterne er totalt overstressede. I Cagliaris havn på Sardinien, f.eks., kunne man kun tage 350 flygtninge ud af 1200 i land, mens resten stadig er ombord på skibet. Lokale myndigheder knokler for at finde steder med kort varsel, men mangler stadig 150 pladser. Situationen er den samme i mange andre, syditalienske havne, hvor det er meningen, at flygtninge skal identificeres og fordeles til andre centre.

Dernæst forbliver disse flygtninge i disse centre i månedsvis uden noget at foretage sig, mens deres anmodning om asyl bliver behandlet. Sluttelig afvises seks ud af ti anmodninger, hvor de, der accepteres, stort set ikke har noget håb om at finde et job.

Eftersom jobs bliver ødelagt af EU's politik, emigrerer

italienerne selv i stigende grad for at finde et job i udlandet. Sidste år emigrerede 107.520 italienere. Det er 3,7 % flere end året før, og hen over ti år bliver det til 54 % flere italienere, der bor i udlandet. En tredjedel af disse emigranter er i aldersgruppen 18-32.

Ligesom i Tyskland bærer spørgsmålet om immigration ved til højrefløjspopulisme, der kun kan standses, hvis Italien skaffer sig af med EU's love og i stedet implementerer et nationalt program for økonomisk genrejsning.

Foto: Afrikanske bådflygtninge, samlet op ud for Libyens kyst, venter om bord på skibet i Cagliari's havn, Sardinien. Billede fra maj 2016.

António Guterres næste generalsekretær for FN

6. oktober, 2016 – Under Ruslands præsidentskab vedtog FN's Sikkerhedsråd at udnævne tidligere portugisiske premierminister António Guterres som den næste generalsekretær for FN som efterfølger for Ban Ki-moon fra 2017. Alt imens Guterres var favorit, var det ikke forventet, at han ville blive valgt så tidligt. Han vandt et absolut flertal, med 13 af de 15 medlemmer af Sikkerhedsrådet, der stemte for ham, og to, der undlod at stemme. Alle de fem permanente medlemmer stemte for ham.

»I dag, efter vores sjette uofficielle prøvevalg, har vi en klar favorit, og hans navn er António Guterres«, sagde den russiske FN-ambassadør Vitaly Churkin til reportere, med sine 14 rådskolleger stående bag sig. »Vi har besluttet at gennemføre en formel afstemning i morgen tidlig kl. 10, og vi

håber, det kan gøres gennem mundtligt tilsagn.«

Mange iagttagere havde forventet, at udvælgelsesprocessen ville fortsætte til langt ind i oktober, med de største magter, der kæmper om at promovere deres favoritkandidat. På trods af påstande om, at Rusland, der i øjeblikket har præsidentskabet for FN's Sikkerhedsråd, ville blokere for Guterres, proklamerede Churkin entusiastisk valget af Guterres.

»Jeg tror, at russerne sluttelig ønskede, at afgørelsen skulle komme under deres præsidentskab, og at hele sikkerhedsrådet skulle træde frem og stå forenet på et tidspunkt, hvor der er så megen dyb splittelse om andre spørgsmål«, sagde en diplomat fra sikkerhedsrådet.

Guterres har været FN's flygtningehøjkommissær og ansås for at være meget ligefrem mht. flygtningespørgsmål. Han sagde, at det ville han fortsat være som generalsekretær.

»Mit engagement er totalt pga., hvad jeg følte som chef for UNHCR i 10 år«, sagde han under en debat mellem kandidater, præsideret af avisen *Guardian* denne sommer. »Man kan ikke forestille sig, hvordan det er at se en sådan grad af utrolige lidelser.«

Foto: António Guterres

**Kina engagerer FN-
institutioner**

i Bæltet-og-Vejen, alt imens Obama forsøger at fremprovokere en krig med Rusland

Leder fra LaRouchePAC, 20. sept., 2016 – På sidelinjen af FN's Generalforsamling underskrev Kina i dag sin første aftale med en international institution, nemlig FN's Udviklingsprogram (UNDP), vedrørende samarbejde om at fremme og gennemføre Bælt-og-Vej-initiativet (BRI). Helen Clark, administrator af UNDP, sagde: »Bælt-og-Vej-initiativet repræsenterer en stærk platform for økonomisk vækst og regionalt samarbejde, der involverer mere end 4 milliarder mennesker, hvoraf mange bor i udviklingslandene. Det kan blive en vigtig katalysator og accelerator for målene for bæredygtig udvikling.« Kinas koncept om »bæredygtig udvikling« er tydeligvis dagens vinder i FN.

Men det har ikke vundet USA for sig, som det ses af præsident Obama, der i sin tale til FN's Generalforsamling i dag afslørede en rablende psykose. For et tavst publikum, der ikke applauderede, ignorerede Obama det nye paradigme, der under Kinas ledelse er blevet til i de seneste uger, og hævdede i stedet, at hans ledelse, og hans angrebskrige (beskrevet som »beskyttelse af de sårbare«) og hans sponsorering af 'farvede revolutioner' (beskrevet som forsvar af menneskerettigheder og demokrati, i Ukraine og Mellemøsten), havde skabt en verden, »der er mindre voldelig og mere velstående end nogensinde før«. To gange angreb han Rusland og beskrev det som en imperialistisk magt, der »forsøger at genvinde sin tabte storhed ved brug af magt«. Det er overraskende, at de forsamlede verdensledere ikke gjorde noget for at få ham fjernet, enten til et fængsel eller en sindssygeanstalt.

Obamas formand for generalstabscheferne, general Joe Dunford,

er i mellemtiden kommet meget tæt på at indrømme, at USA sidste lørdag med overlæg bombede den syriske hær – og at de måske kunne gøre det igen. »Måske skulle vi – før vi slår ind på vejen med 'hvad gik der galt' – foretage en undersøgelse og rent faktisk sikre os, at noget gik galt«, sagde han til journalister, der rejser med ham. »Det kunne være ... når man undersøger det, at fakta vil fortælle, at vi ville gøre det, vi gjorde, igen.«

Den anden ugering, der har fundet sted i Syrien i denne uge – ødelæggelsen af en FN/Røde Halvmåne-konvoj med humanitær hjælp – fik Rusland omgående skylden for af embedsmænd fra USA's Udenrigsministerium, hvis talsmand sagde, at USA ville »revurdere fremtidsudsigterne for samarbejde med Rusland«. Dette er præcis, hvad krigspartiet i Det Hvide Hus og Pentagon har til hensigt – at forhindre ethvert amerikansk-russisk samarbejde.

Men de beviser, der findes ved selve angrebet på hjælpekonvojen, siger noget helt andet. Det russiske Forsvarsministerium erklærede, at der ikke havde været nogen russisk eller syrisk luftdeployering i området, men at al-Nusra havde lanceret en offensiv, der sigtede i den retning. Faktisk blev lastbilerne ødelagt af en brand, udløst af artilleri-beskydning, og ikke bomber, viser en video af scenen.

Vil det lykkes Obama at lancere en krig imod Rusland, og gennem forlængelse mod Kina? Det kan stoppes. I dag fandt en demonstration og en pressekonference ved familierne til ofrene for angrebet d. 11. september sted ved det Hvide Hus, med krav om, at Obama ikke gennemfører sin intention om at nedlægge veto imod JASTA-lovforslaget, som vil gøre det muligt for ofrene at sagsøge saudierne for deres rolle i 11. september-angrebet på Amerika. Og Senatets ledere bekræftede, at de har de nødvendige stemmer samt viljen til at gøre Obamas lovede veto ugyldigt.

I kølvandet på rapporten fra den britiske Chilcot-kommission, der anklagede George Bush og Tony Blair for deres angrebskrig i Irak, som lancerede det nuværende helvede på jorden, og Parlamentets rapport, der anklagede Cameron og Obama for aggressionskrigen mod Libyen, som dermed udvidede dette helvede og skabte den flygtningekatastrofe, der nu er ved at rive Europa fra hinanden; hvorfor har da det amerikanske folk og dets repræsentanter ikke taget skridt til at stille for en rigsret og fængsle, masseorderen i Det Hvide Hus? Hvis Kongressen udviser det samme mod, som de gjorde ved enstemmigt at vedtage JASTA-lovforslaget, til også at afholde høringer om Obamas medskyldighed i, sammen med saudierne og briterne, at støtte terrorister, og hvis Kongressen ville vedtage Glass-Steagall (på trods af Obamas visse veto), så kan den globale, mørke tidsalder, som menneskeheden nu står overfor, erstattes med det nye paradigme for fred gennem udvikling, der nu spreder sig fra Kina og Rusland.

Foto: Et enkelt kort, der viser de nationer, der er med i det landbaserede »Økonomiske Silkevejsbælte« og den søfartsbaserede »Maritime Silkevej«. [image af: Tart/Xxjkingdom/CC BY-SA 3.0]